

Hemmeligheten om det tapte tempelet – Den virkelige plasseringen til Salomos tempel er avslørt

Når vi leser Bibelen, ser vi at Tempelhøyden ikke er den rette lokasjonen til Salomos tempel.

I Århundrer har millioner av mennesker anerkjent Tempelhøyden – ved Klippemoskeen – som den opprinnelige plasseringen av Det Hellige Guds Tempel som ble bygget av kong Salomo og det andre tempelet som ble ødelagt av romerne i år 70 e.Kr. Mange pilegrimsreiser er blitt gjort til dette stedet av kristne, jøder og muslimer for å se dette hellige stedet. Klagemuren, som blir regnet som den siste gjenstående rest av Israels andre tempel, er et sted hvor mange utfører sine daglige bønner, og der folk har forventninger og ønsker om at dette oldtidstemplet igjen skal bli reist i all sin prakt. Men, ved å studere Bibelen nøye og ved å ta den på ordet kommer det tydelig frem at dette ikke er den rette lokasjonen til der Guds tempel var plassert. Den sanne plasseringen finner vi i Skriften og denne artikkelen vil klargjøre denne påstanden og vise hvordan kunnskapen om plasseringen forsvant i antikken.

Ødeleggelsen av det andre tempelet i Israel – en falsk profeti?

En kunster beskriver romernes ødeleggelse av Jerusalem i år 70 e.Kr

«Jesus forlot nå tempelet. Da han var på vei ut, kom disiplene til ham og pekte på tempelbygningene. Men han sa: «Ja, ser dere alt dette? Sannelig, jeg sier dere: Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned.» (Matteus 24:1-2)

I tekstavsnittet over og i to av de andre evangeliene stadfester Jesus Kristus veldig tydelig at hele tempelkomplekset vil bli ødelagt og: **«Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned.»** Det er viktig å forstå at tempelet var den åndelige livlinen til nasjonen Israel. Den representerte den unike forbindelsen mellom de tolv stammene og Universets Skaper. Så det Jesus fortalte sjokkerte disiplene og de begynte straks å spørre om når dette skulle skje. Dette var en veldig spesifikk profeti av en total utslettelse av tempelet, som straff for at nasjonen Israel forkastet Jesus Kristus som den profeterte Messias.

Da Jesus gjorde sitt triumferende inntog i Jerusalem på en eselfole slik det er beskrevet i Lukas 19, visste Jesus at de samme som ropte **«Velsignet er han, kongen, som kommer i Herrens navn!»** noen dager senere vill rope **«Korsfest ham!»** De fornektet Guds Sønn som var sent for å frelse dem. I sin sorg over Israels tro profeterte Han:

«Da Jesus kom nærmere og så byen, gråt han over den og sa: «Hadde du bare på denne dagen forstått, du også, hva som tjener til fred! Men nå er det skjult for øynene dine. Det skal komme dager over deg da fiendene dine kaster en voll opp omkring deg, omringer deg og trenger inn på deg fra alle kanter. De skal slå deg og barna dine til jorden, og det skal ikke bli stein tilbake på stein i deg, fordi du ikke forsto at tiden var kommet da Herren gjestet deg.» (Lukas 19:41-44)

I dette avsnittet detaljerer Herren ytterligere at en utenlandsk hær vil omringe Jerusalem, slår isrealittene og legger hele byen i ruiner.

Klagemuren, som sies å være en gjenstående rest av tempelet, står der som et motbevis på Kristi ord. Mange websider, rabbinere og kristne pastorer proklamerer at dette er rester av det andre tempelet:

DAY 5 THURSDAY

HOLY JERUSALEM & BETHLEHEM

The Wailing Wall

Stop at the Wailing Wall to say a prayer and leave a note in the cracks between the stones of the wall that supported the Temple Mount in ancient times. A symbol of exile and destruction, it is now a joyous location celebrating the Jewish return to reunified Jerusalem.

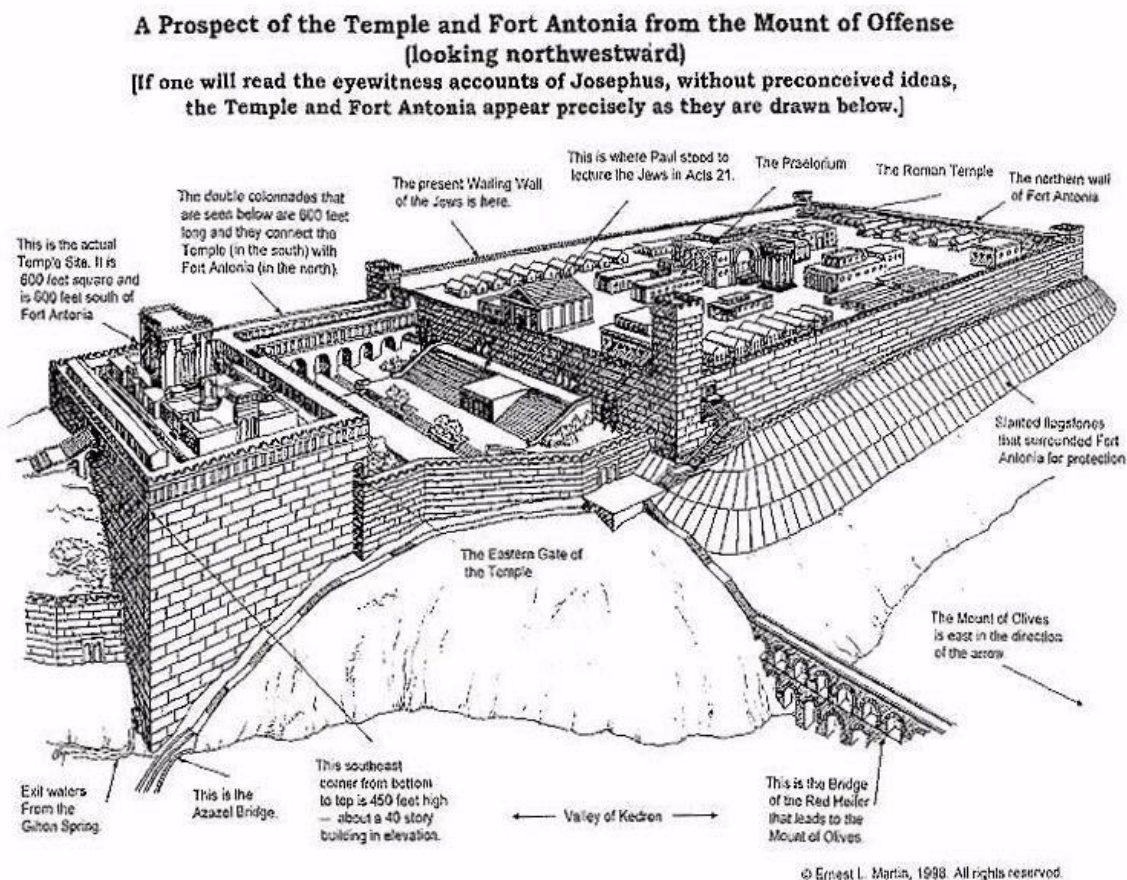
Via Dolorosa and Stations of the Cross

Walk in the final path of Jesus, starting at the location where Pontius Pilate sentenced Jesus. There are fourteen Stations of the Cross that line the Via Dolorosa, ending with the final station – the Church of the Holy Sepulchre, where the crucifixion took place.

Mange turer til Det Hellige Land i regi av kristne turoperatører reklamerer med at Klagemuren er en del av tempelet.

Muren er plassert ved et massivt fundament av stein som også blir tatt for å være en del av det andre tempelet. Så hvordan kan dette være mulig? Hvordan kan så mye av tempelet fortsatt stå når Jesus Kristus spesifikt sa: «**Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned.**» Det er fordi den moderne Tempelhøyden – ved Klippemoskeen – ikke er den riktige plassering av Guds Hellige Tempel.

Den riktige plasseringen er avslørt

Dette kartet bekrefter lokasjonen til det andre tempelet og at Klippemoskeen plassert på det romerske Fort Antonia.

Selv om det originale tempelet ble bygd av kong Salomo, var det hans far kong David som først hadde et sterkt ønske om bygge et tempel til Guds ære:

«Kongen bodde nå i huset sitt, og Herren hadde gitt ham fred for alle fiendene rundt omkring. En dag sa kongen til profeten Natan: «Se, her bor jeg i et hus av sedertre, mens Guds paktkiste står i et telt.» Natan svarte kongen: «Gjør alt som ligger deg på hjertet, for Herren er med deg!»
(2. Samuelsbok 7:1-3)

Legg merke til at Davids ønske var ene og alene å ære Gud. Så stor var hans kjærlighet og takknemlighet til Herren. Gud innfridde bare delvis Davids ønske. Han tillot David å planlegge det, men han fikk ikke lov til å bygge det, fordi David var en stor krigerkonge og hadde en blodig historie. Istedenfor skulle Salomo, Davids sønn og arving til Israels trone bygge tempelet og velge dets plassering.

Davidsbyen, også kjent som Sion, er den riktige lokasjonen til det hellige tempelet. David tok dette området etter at han offisielt var blitt bekreftet som Israels konge:

«Alle Israels stammer kom til David i Hebron og sa: «Se, vi er av samme bein og kjøtt som du. Allerede for lenge siden, da Saul var konge over oss, var det du som førte Israel både ut og hjem igjen. Herren har sagt til deg: Du skal være hyrde for mitt folk Israel, du skal være fyrste over Israel.» Så kom alle Israels eldste til kongen i Hebron. Kong David sluttet en pakt med dem i Hebron for Herrens ansikt. Og de salvet David til konge over Israel.....

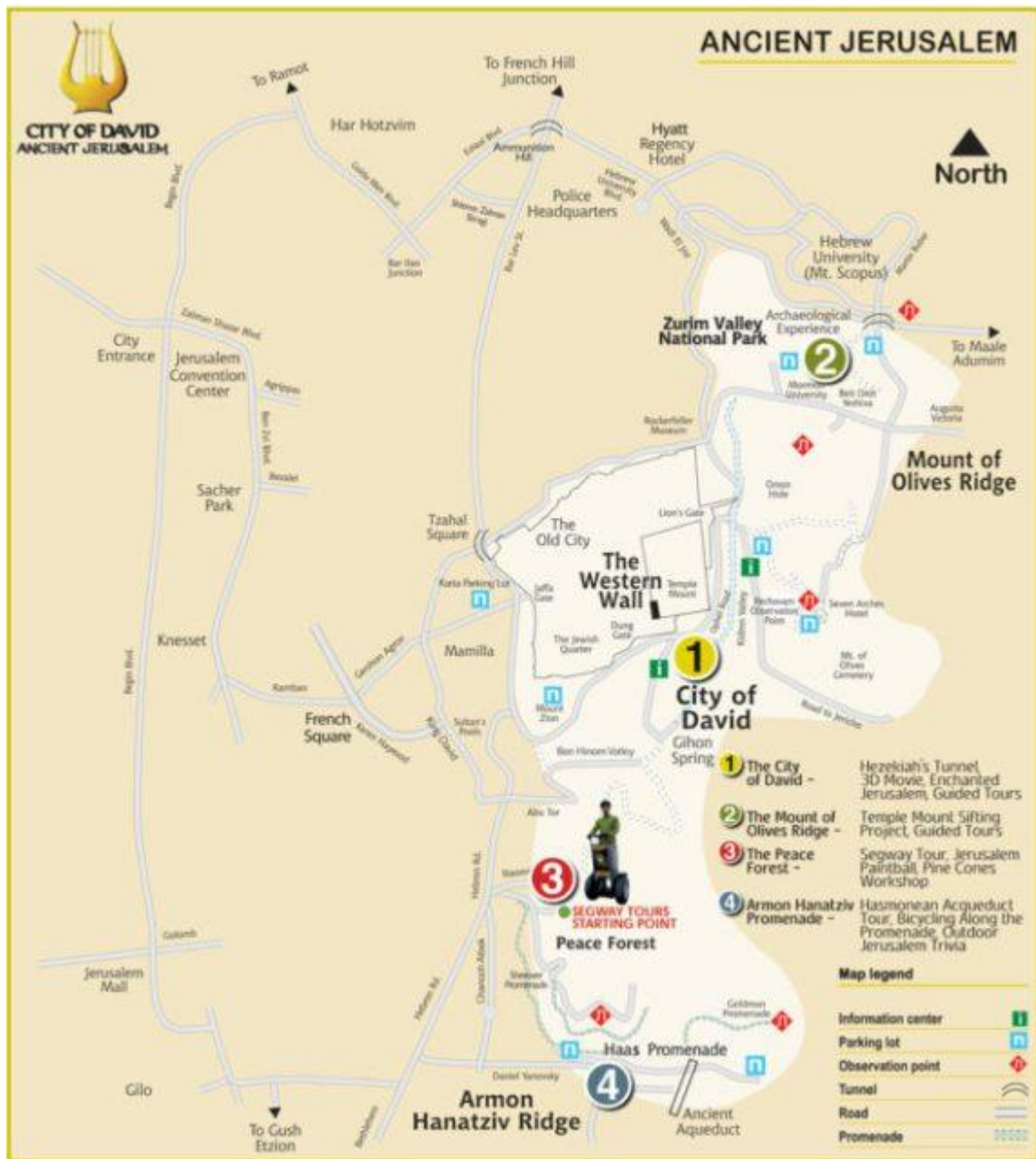
Kongen og mennene hans dro nå til Jerusalem, mot jebusittene som bodde der i landet. Men de sa til David: «Her kommer du aldri inn! Halte og blinde skal drive deg bort og si: Her kommer David aldri inn!» David inntok likevel Sion-borgen, som nå er Davidsbyen. Den dagen sa David: **«Enhver som dreper en jebusitt, disse halte og blinde som hater David, skal komme fram til vannsjakten.»** Derfor heter det: **«En blind eller halt får ikke komme inn i tempelet.»** David slo seg ned i borgen og kalte den Davidsbyen. Han bygde omkring den, fra Millo og innover. David fikk stadig større makt, for Herren, hærskares Gud, var med ham.» (2. Samuelsbok 5:1-3 og 6-10)

Etter at David hadde syndet mot Gud endte han opp med å måtte betale penger for det området der tempelet skulle bygges:

«Gud sendte en engel til Jerusalem for å ødelegge byen. Men da han skulle til å ødelegge den, så Herren det, og han angret det onde. Han sa til engelen som herjet: «Det er nok! Trekk nå hånden tilbake!» Herrens engel sto da på treskeplassen til jebusitten Ornan. Da David så opp, fikk han øye på Herrens engel som sto mellom himmel og jord med løftet sverd i hånden. Det var rettet mot Jerusalem. Da kastet David og de eldste seg til jorden, kledd i sekkestrie. Og David sa til Gud: **«Det var jeg som sa at folket skulle telles! Jeg er den som har syndet og handlet ondt. Men disse, som jeg er gjeter for, hva har de gjort? Herre, min Gud, la din hånd ramme meg og min fars hus, men spar folket ditt for landeplagen!»**

Da sa Herrens engel til Gad at han skulle be David gå opp til jebusitten Ornans treskeplass og reise et alter for Herren der. Så gikk David opp dit, slik Gad hadde sagt i Herrens navn. Ornan snudde seg og fikk se engelen. De fire sønnene som var med ham, gjemte seg, men Ornan fortsatte å treske hvete. Da David kom, så Ornan opp og fikk øye på David. Han gikk bort fra treskeplassen og kastet seg ned for David med ansiktet mot jorden. David sa til ham: «Gi meg stedet hvor treskeplassen er. Jeg vil bygge et alter for Herren der. La meg få den for full pris, så pesten kan holde opp å herje blant folket.» Da sa Ornan til David: **«Bare ta den! Min herre kongen må gjøre hva han vil. Se, jeg gir deg oksene til brennoffer, treskesledene til ved og hveten til grødeoffer. Alt dette gir jeg.»** Men kong David sa til Ornan: **«Nei, jeg vil kjøpe det til full pris. Jeg vil ikke ta det som er ditt og gi det til Herren. Jeg vil ikke bære fram brennoffer som jeg ikke har betalt.»** David ga

Ornan 600 sjekel gull etter vekt for stedet. Der bygde David et alter for Herren og bar fram brennoffer og fredsoffer. Han ropte til Herren, og han svarte med ild fra himmelen over brennofferalteret. Herren talte til engelen, og han stakk sverdet i sliren igjen. På den tiden, da David forsto at Herren hadde hørt bønnen hans på jebusitten Ornans treskeplass, ofret han der.» (1. Krønikerbok 21:15-28)

Et moderne kart som viser at Davidsbyen er sydøst for Tempelhøyden.

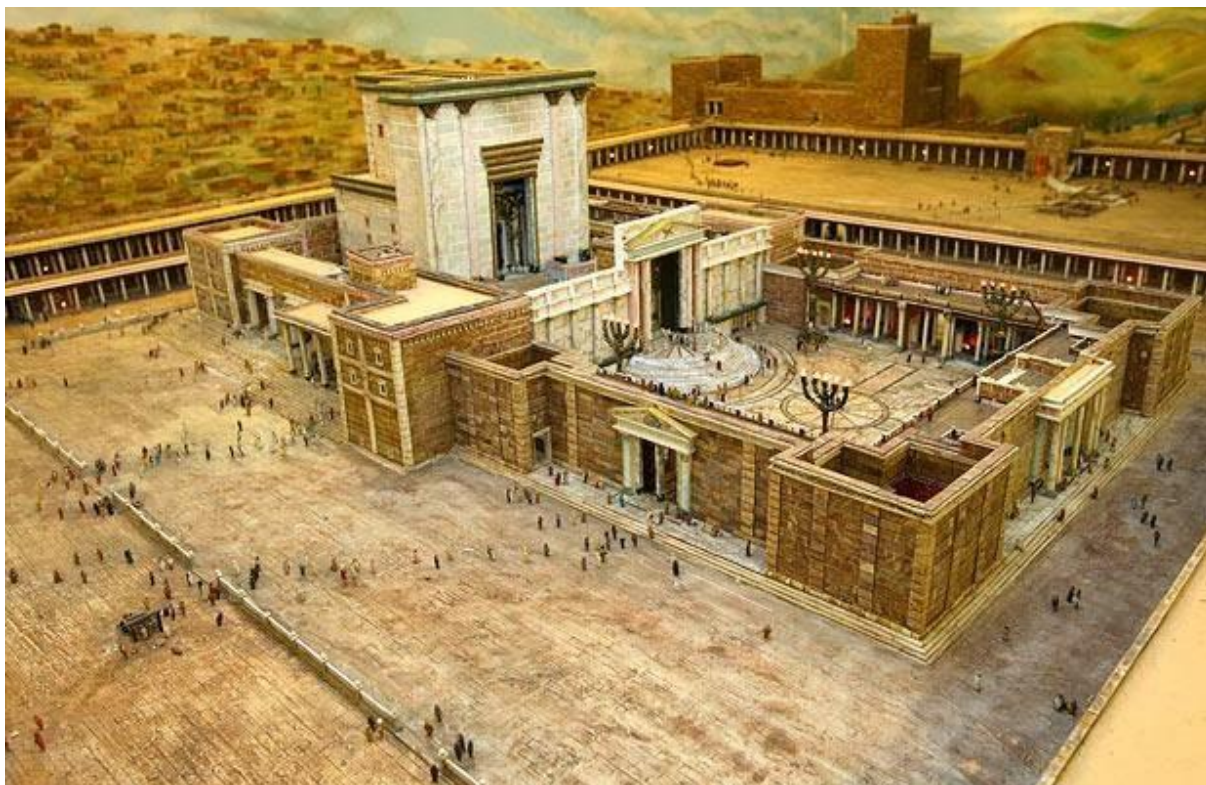
Gud gav David en ordre om å sette opp et alter. David kjøpte da Ornans treskeplass og ble den rettmessige eier av stedet. I det neste kapittelet viser David at han vet at dette vil bli stedet tempelet vil bli reist:

**Da sa David: «Her skal Herren Guds hus stå, og her skal Israel ha sitt brennofferalter.»
Så befalte David at innflytterne som bodde i Israel, skulle samles. Han utpekte steinhuggere til å hugge ut steinblokker som Guds hus skulle bygges av. David gjorde klar store mengder med jern til**

spikrer i portdørene og til bindhaker, bronse i slik mengde at den ikke kunne veies, og utallige sederbjelker. For mennene fra Sidon og Tyros førte sedertre i store mengder til David. David sa: «Sønnen min, Salomo, er ung og uerfaren; men huset som skal bygges for Herren, må gjøres så storslagent at det blir kjent og hedret i alle land. Jeg vil derfor gjøre forberedelser for ham.» Og David gjorde store forberedelser før han døde.

Så kalte han til seg Salomo, sønnen sin, og påla ham å bygge et hus for Herren, Israels Gud. David sa til ham: Min sønn, jeg ønsket av hele mitt hjerte å bygge et hus for Herren min Guds navn. Men Herrens ord kom til meg: «Mye blod har du øst ut, og store kriger har du ført. Du skal ikke bygge noe hus for mitt navn, for du har øst ut mye blod på jorden for mitt ansikt. Se, du skal få en sønn som skal være en fredens mann. Jeg vil la ham få fred for alle fiender rundt omkring. Salomo skal han hete, og i hans dager vil jeg gi Israel fred og ro. Han skal bygge et hus for mitt navn. Han skal være en sønn for meg, og jeg skal være en far for ham. Jeg vil trygge hans kongetrone over Israel til evig tid.» (1.Krønikerbok 22:1-10)

Salomo bekrefter den virkelige tempelplasseringen

Salomo bygget tempelet på nøyaktig angitt sted som Gud hadde beordret.

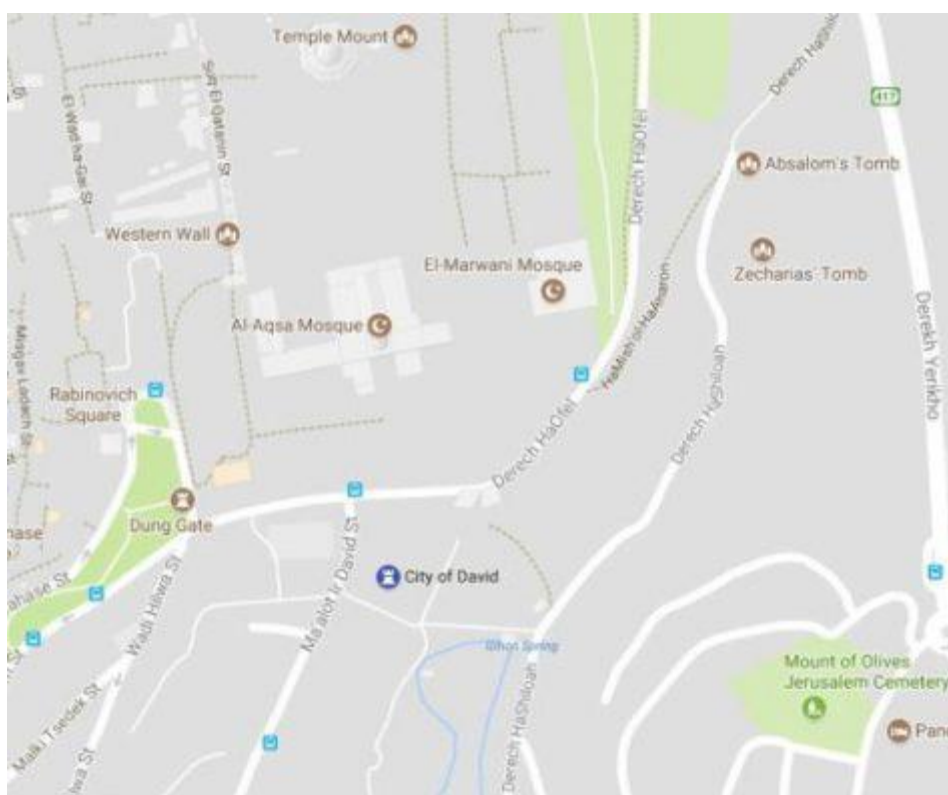
Etter at Adonja forsøkte å tilrane seg tronen fra Salomo, instruerte David øverstepresten til å ta Salomo med seg til tabernaklet sammen med presteskapet og utrope ham som konge:

«Det jeg før har sverget ved Herren, Israels Gud, og lovet deg, at din sønn Salomo skal bli konge etter meg og sitte på tronen i mitt sted, det setter jeg i verk i dag.» Batseba knelte for kongen, bøyde seg med ansiktet mot jorden og sa: «Lenge leve min herre, kong David!» Kong David sa: «Kall presten Sadok, profeten Natan og Benaja, sønn av Jojada, hit til meg!» De trådte fram for kongen, og han sa til dem: «Ta med dere kongens menn! La min sønn Salomo ri på mitt eget muldyr og før ham ned til Gihon-kilden. Der skal presten Sadok og profeten Natan salve ham til konge over Israel. Dere skal blåse i horn og rope: Leve kong Salomo! Så skal dere følge ham

opp igjen. Og når han kommer hit, skal han sette seg på min trone. Han skal bli konge i mitt sted. For det er ham jeg har satt til fyrste over Israel og Juda»....

Så gikk de ned, presten Sadok, profeten Natan, Benaja, sønn av Jojada, og kreterne og pleterne. De lot Salomo ri på kong Davids muldyr og førte ham ned til Gihon-kilden. Fra Herrens telt hadde presten Sadok tatt med seg hornet med olje, og nå salvet han Salomo. De blåste i horn, og hele folkemengden ropte: «Leve kong Salomo!» (1. Kongebok 1:30-35 og 38-39)

Til og med før tempelet ble bygget stod tabernaklet (som inneholdt Paktens ark med de ti bud og der Gud manifesterte sitt nærvær for ypperstepresten) ved Gihon-kilden i Davidsbyen. Ved å salve Salomo til konge på stedet hvor Gud manifesterte sitt guddommelige nærvær for Ypperstepresten, hadde Salomo fått det offisielle guddommelige oppdraget å være konge. Alt dette er med på å bekrefte at Bibelen viser oss at tempelet vil bli bygget i det samme området som David hadde slått opp tabernaklet i sin 40-årige regjeringstid.

Google Map viser oss at Davidsbyen (Sion) befinner seg et godt stykke fra dagens Tempelhøyde.

«Så begynte Salomo å bygge Herrens hus i Jerusalem, på fjellet Moria, der Herren hadde vist seg for hans far David, på det stedet David hadde gjort i stand, på treskeplassen til jebusitten Ornan.» (2.Krønikerbok 3:1)

Da Salomo begynte å bygge tempelet, fulgte han sin fars instruksjon om å bygge det på treskeplassen i Davidsbyen. Gjennom hele Skriften er Sion-fjellet eller Sion, som Bibelen er tydelig på er Davidsbyen, anerkjent som stedet der Gud manifesterte sitt guddommelige nærvær:

«Syng for Herren, han som bor på Sion, fortell om hans gjerninger blant folkene!» (Salme 9:12)

«Fra Sion, det fullkomment vakre, stråler Gud fram.» (Salme 50:2)

«Tenk på flokken du vant deg i gammel tid, din egen stamme som du fridde ut, Sion-fjellet hvor du slo deg ned. Gå opp til ruinen som ligger knust for alltid! I helligdommen har fienden ødelagt alt».
(Salme 74:2-3)

Sion er nevnt mer enn 300 ganger i Skriften! Dette forbløffende antallet reflekterer dens ufattelige åndelige betydning. Hvorfor? Fordi dette er stedet Gud utvalgte til å bo (i tabernaklet) i hele Davids 40-årige regjeringstid, og ble etterfulgt av Salomos tempel og det andre tempelet.

Mange troende i dag omtaler Sion og Jerusalem som navnet på byen, men slik er det ikke. Sion er Davidsbyen, og er et område inne i Jerusalem.

«Gjør vel mot Sion i din nåde, bygg Jerusalems murer!» (Salme 51:20)

«Herrens navn skal forkynnes i Sion, hans lov og pris i Jerusalem.» (Salme 102:22)

«Syng Herrens pris, Jerusalem, Sion, lovsyng din Gud!» (Salme 147:12)

«Da skal månen bli til spott og solen til skamme. For Herren over hærskeene er konge på Sion-fjellet og i Jerusalem. Hans eldste skal se hans herlighet.» (Jesaja 24:23)

Disse versene demonstrerer Guds skille mellom Sion og den store byen Jerusalem. Sion var det stedet Herren personlig instruerte David til å reise et alter og bygge tempelet.

Gihon-kilden – en viktig nøkkel for å vite tempelets korrekte lokasjon

Gihon-kilden renner fortsatt gjennom Sion i dag.

En av de mest karakteristiske kjennemerkene til tempelet var tilstedeværelsen av en naturlig kilde på innsiden av murene. I byen Jerusalem er det bare en slik kilde – Gihon som befinner seg i Davidsbyen. Kilden (den eneste vannressursen i Jerusalem) befinner seg ved foten av en høyde som kalles Ofel og befinner seg nord for den nordligste vegg av Sion-fjellet. Ofel-høyden var i en slik nærhet til Davidsbyen at David fylte opp dalsøkket mellom dem med stein og kalte det Millo. Dette bekreftes av Skriften: **«David slo seg ned i borgen og kalte den Davidsbyen. Han bygde omkring den, fra Millo og innover.»** (2. Samuelsbok 5:9)

Millo på hebraisk betyr bokstavelig «fyll inn». Salomo brukte denne forbindelsen fra Ofel-høyden til å reise tempelet over Gihon-kilden. Dette vil plassere tempelet 1000 fot sør for Klippemoskeen (som ikke har noen naturlig vannkilde).

Det er var veldig klare grunner til hvorfor denne vannkilden var ønskelig. Det å ha en rikelig naturlig kilde med friskt vann inne i tempelet var vesentlig nødvendig for de rituelle renselsesprosessene til Levittprestene. En viktig merknad er at mange mosaiske soningsseremonier krevde «rennende vann»:

«Presten skal la den ene fuglen slakte over et leirkar som er fylt med friskt vann.» (engelsk oversettelse: *running water*) (3. Mosebok 14:5)

«Den ene fuglen skal han slakte over et leirkar som er fylt med friskt vann. Så skal han ta sedertreet, isopen, den karmosinrøde ullen og den levende fuglen og dyppe det i blodet av den fuglen som er slaktet, og i det friske vannet og skvette på huset sju ganger. Når han på denne måten har rensset huset for synd med fugleblodet, det friske vannet, den levende fuglen, sedertreet, isopen og den karmosinrøde ullen, skal han la den levende fuglen fly ut over marken utenfor byen. Slik skal han gjøre soning for huset. Da er det rent.» (3. Mosebok 14:50-53)

«Når den som har utflod, er blitt ren etter utfloden, skal han telle sju dager fram fra den tid han ble ren. Da skal han vaske klærne sine og kroppen i friskt vann. Så er han ren.» (3. Mosebok 15:13)

Skriften vitner om denne kilden i Herrens hus:

For om Sion heter det: «Hver og en er født her.» Den høyeste selv har grunnfestet byen. Herren skriver opp folkene og teller dem: «Alle er de født her.» De danser og synger: «Alle mine kilder er i deg.» (Salme 87:5-7)

(Tar her med den engelske oversettelsen som tydeligere vitner om kilden.)

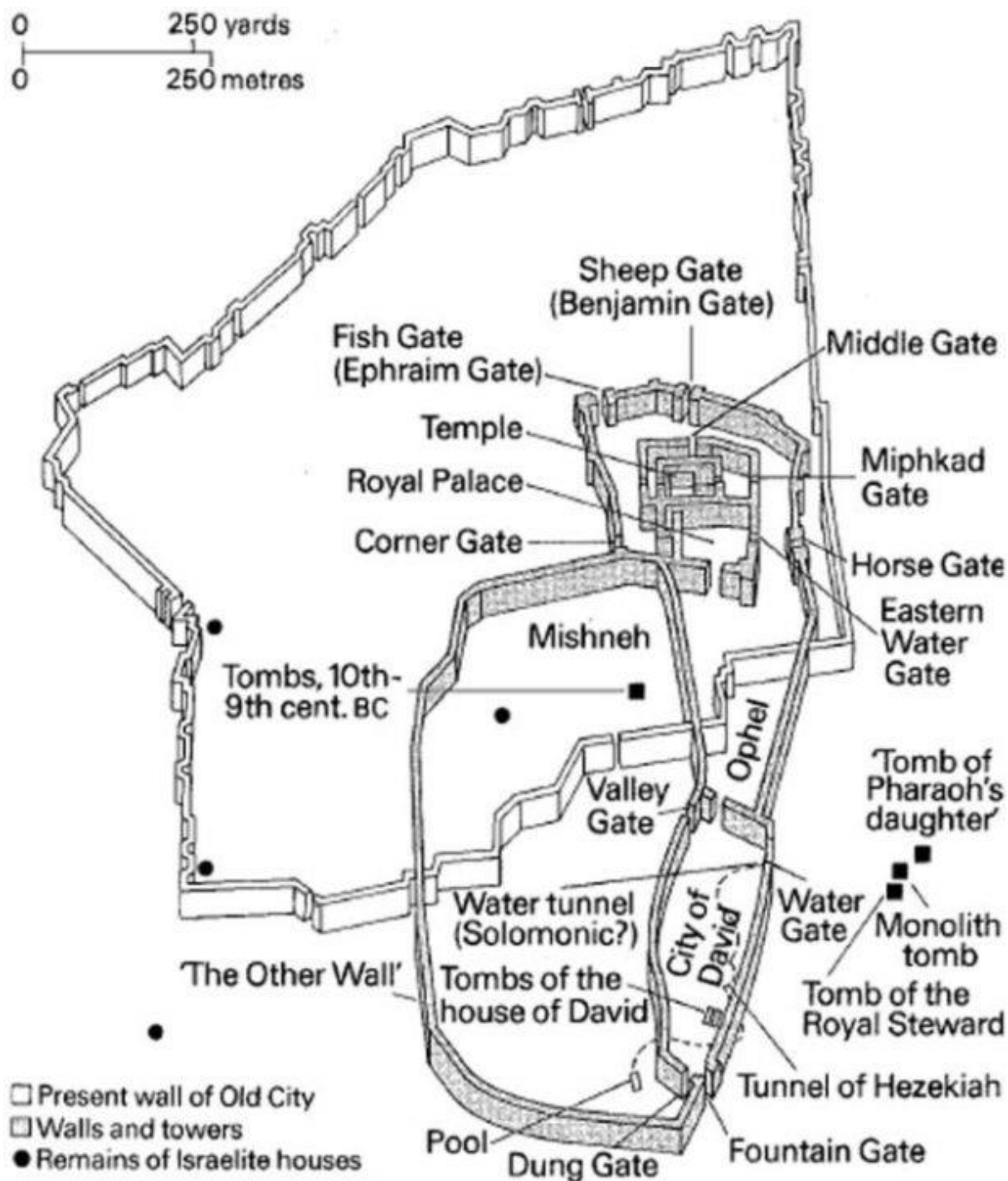
“And of Zion it shall be said, This and that man was born in her: and the highest himself shall establish her. The Lord shall count, when he writeth up the people, that this man was born there. Selah. As well the singers as the players on instruments shall be there: all my springs are in thee.”
(Psalm 87:5-7)

Skriften forteller om kong Hiskias: **«Det var Hiskia som tettet til det øvre utløpet av Gihon-kilden og ledet vannet nedover mot vest til Davidsbyen. Hiskia lyktes i alt han gjorde.»** (2. Krønikerbok 32:30)

Da den onde kong Manasse angret sine utallige synder mot Gud og nasjonen, forsøkte han å ære Herren ved å fjerne alle falske avguder som han hadde reist og plassert ved tempelet:

«Etter dette bygde han en ytre mur om Davidsbyen, vest for Gihon, i dalen, fram til Fiskeporten og rundt Ofel, og han gjorde den svært høy. Så plasserte han befalingsmenn i alle de befestede byene i Juda. Han fjernet de fremmede gudene og gudebildet fra Herrens hus. Det samme gjorde han med alle de altrene han hadde bygd på Herrens tempelberg og i Jerusalem. Han kastet dem utenfor byen. Så satte han i stand Herrens alter, og der bar han fram fredsoffer og takkoffer. Og han sa til judeerne at de skulle tjene Herren, Israels Gud. Likevel fortsatte folket å ofre på haugene, men bare til Herren sin Gud.» (2. Krønikerbok 33:14-17)

Dette avsnittet tydeliggjør en utrolig bekreftelse på at Davidsbyen, Gihon-kilden og Ofel var der tempelet var plassert. Ser vi på et moderne kart av den antatte plasseringen av tempelet viser det oss at Fiskeporten ikke er i nærheten av Ofel eller Gihon-kilden:

Dette kartet viser oss at Fiskeporten ikke er i nærheten av Davidsbyen eller Gihon-kilden (som er lokalisert nedenfor og øst for Davidsbyen). Dersom Manasse virkelig bygde en mur fra Gihon til Fiskeporten slik vi ser på dette kartet, ville det ikke være noe behov for å bygge rundt Ofel fordi den ville vært godt nok beskyttet. Den moderne forestillingen om tempelets plassering tolker Skriftstedet ovenfor unøyaktig, fordi denne tolkningen lokaliserer tempelet fullstendig feil ved å plassere det lengre nord enn på Ofel, på nordsiden av Davidsbyen. Det er tydelig at å hevde at tempelet var plassert ved Tempelhøyden, Klippemoskeen er feil, og man kan uansett ikke finne skriftsteder i Bibelen som kan bekrefte en slik lokalisering.

Ofel er forbundet med tempelet flere ganger i Skriften. Den trofaste kong Jotam som «**..bygde Øvreporten i Herrens hus, og han bygde også mye på Ofel-muren.**» (2. Krønikerbok 27:3) Dette viser

oss tempelets plassering på Ofel-høyden. I tillegg viser profeten Nehemja oss to ganger at tempeltjenerne, etterkommerne av Gibeonittene som i Josvas dager ble satt til å tjene ved alteret i Herrens hus bodde i Ofel, da alteret nå var i tempelet der.

«...og tempeltjenerne som bodde på Ofel, helt til et punkt like ved Vannporten i øst og tårnet som stakk fram. Etter dem arbeidet mennene fra Tekoa på en annen del, fra plassen foran det store tårnet som stakk fram, og til Ofel-muren.» (Nehemja 3:26-27)

«Tempeltjenerne bodde på Ofel. Siha og Gisjpa hadde tilsyn med dem.» (Nehemja 11:21)

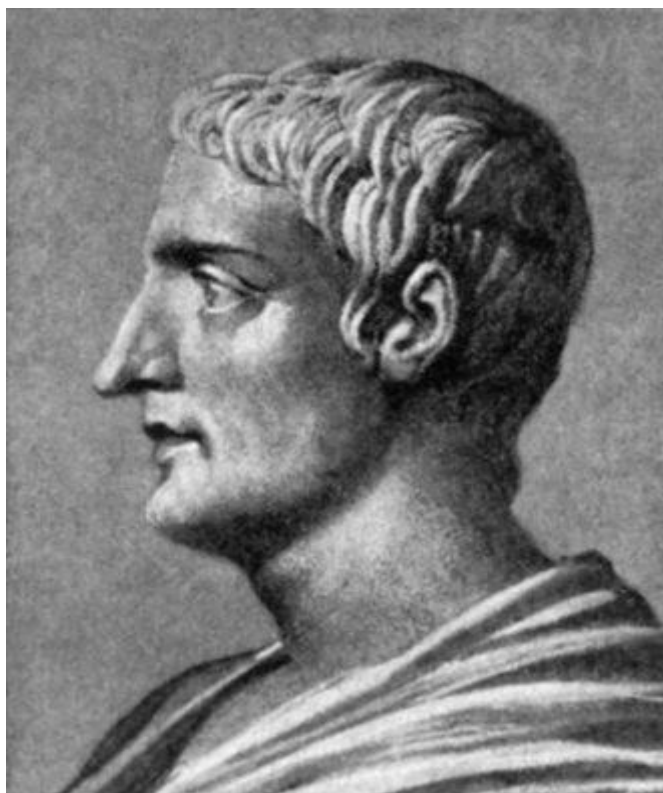
«Josva kalte mennene fra Gibeon til seg og sa til dem: «Hvorfor narret dere oss og sa at dere bor langt borte, når dere bor iblant oss? Nå skal dere være forbannet! Ingen av dere skal slippe å være slaver. Dere skal hugge ved og bære vann til min Guds hus.» Da svarte de Josva: «Det var blitt kunngjort klart og tydelig for dine tjenere at Herren din Gud hadde påbudt sin tjener Moses å gi dere hele landet og for deres skyld utrydde alle som bor der. Da ble vi redde for at dere skulle drepe oss, og derfor gjorde vi som vi gjorde. Men nå er vi i din hånd. Gjør med oss det som er rett og riktig i dine øyne.»

Josva gjorde da slik at han reddet dem fra israelittene, så de ikke ble drept .Og samme dagen satte Josva dem til å hugge ved og bære vann til menigheten og til Herrens alter, og det gjør de den dag i dag på det stedet Herren har valgt ut.» (Josva 9:22-27)

Salme 48 bekrefter tempelets plassering på Ofel som ligger på nordsiden av Sion, Davidsbyen:

«Stor er Herren og verdig lov og pris i vår Guds by, på hans hellige fjell. Fagert og høyt, en glede for hele jorden er Sion-fjellet lengst i nord, den store kongens by.» (Salme 48:1-3)

Sekulære bekreftelser på Gihon-kilden i Herodes tempel

Tacitus, hvis skriving er bevart, bekrefter kilden inne i tempelet.

Oldtidens sekulære historikere kommenterte også at det var en kilde inne i tempelet. *Aristeas*, en reisende til Jerusalem i det tredje århundre f.Kr., da det andre tempelet var påbegynt under ledelse av Serubabel, Esra og Nehemja før det ble utvidet av Herodes skrev:

«Tempelet er vendt mot øst og baksiden er mot vest. Hele gulvet er belagt med steiner og heller ned mot bestemte steder som gjør at vannet kan vaske med seg blodet fra ofringene og bli ledet bort. Dette er nødvendig da mange tusen dyr blir ofret under festdagene. Det er en utømmelig forråd av vann fordi en rikelig naturlig kilde strømmer ut fra tempelområdet.» - The Letter of Aristeas, side 88-89

Tacitus, en av de mest hedrede historikerne i oldtidens Roma hvis verk fortsatt er bevart, beskriver også kilden inne i tempelet:

«Tempelet lignet en festning og hadde sine egne murer som var konstruert mer møysommelig enn de andre. Søylene som stod rund der, var beundringsverdige verk. Tempelet inneholdt en utømmelig kilde, underjordisk utgravd i bakken og tanker og sisterner som holdt på regnvannet.» - The History of Tacitus, Book V, 12.

Hvordan skjedde det at tempelets virkelige plassering forsvant fra folks minne?

Jødisk bønn ved Klagemuren, feilaktig trodd å være rester av det andre tempelet.

Som følge av ødeleggelsen av Jerusalem og tempelet som Jesus Kristus profeterte, var det ikke noe igjen av byen Jerusalem som var bygd av israelittene:

«Cæsar gav nå ordre om å rive ned hele byen og tempelet,... det var så til de grader lagt flatt, helt til grunnen av de som gravde opp fundamentene. Det var ingenting igjen. Det var umulig å se at det en gang hadde vært mennesker som hadde bodd her.» - Josephus, Wars of the Jews, Book VII, 1

Som det er forklart av den romerske historikeren Josephus (et jødisk øyenvitne til ødeleggelsene hyret inn av romerne til å skrive om beleiringen av Jerusalem i år 70 e.Kr.) gjemte mange jøder gull og sølv inne i veggene på mange konstruksjoner. Derfor, etter at de hadde brent ned byen tok romerne bokstavelig og knuste hver eneste bygning stein for stein for å finne de enorme skattene av gull og

sølv som hadde smeltet ned i sprekker og de knuste alle stein. Dette skjedde for å oppfylle hele den spesifikke profetien Jesus hadde fortalt flere tiår tidligere og som også stod profetert i profeten Mika:

«Jeg, derimot, er full av styrke ved Herrens ånd, av rett og kraft, å jeg kan tale til Jakob om hans lovbrudd, til Israel om hans synd....»

Derfor: Sion skal pløyas til åker, Jerusalem bli til ruiner og tempelberget til hauger dekket av skog.»
(Mika 3:8 og 12)

Den eneste bygningen som stod igjen etter raseringen av Jerusalem var det romerske **Fort Antonia** (bygd av Herodes), som ble spart som en hyllest til den overlegne romerske hæren. Fort Antonia var en massiv festning som huset 10 legioner med romerske soldater. Etter at Jerusalem var lagt i ruiner gjorde Titus festningen til en permanent base for legionene som en preventiv handling for å hindre en jødisk revolusjon. Romerske festninger var laget for å huse 6-10 000 soldater og støttepersonell.

Oldtidsskrifter av Masadajøder, som er kjent for å ha begått kollektivt selvmord før de falt i hendene på romerske styrker i år 73 e.Kr (og var øyenvitner til ødeleggelsen av det andre tempelet), bekrefter tilstedeværelsen av dette romerske fortet:

«Hva har skjedd med vår by, som var gitt til dens innbyggere av Gud? Den er nå lagt i ruiner og jevnet med jorden; og det eneste monumentet som står igjen på restene av byen er fortet til de som ødela den.» -Eleazar, lederen til Masadajødene ([kilde](#))

Den romerske festningen eller borgen var et massivt kompleks. I det gamle Romerriket var designet og det planmessige standardisert med en firkantet eller rektangulær form med massive ytre vegger. Inne i festningen i tillegg til å huse tropper, militære ledere og rangspersoner var det kornkamre, markeds plasser, staller til dyrene og romerske bad. Her er et bilde av et typisk romersk fort:

*Bibelen, Guds Ord – veien til frelse og evig liv
-full av historikk, spenning, mystikk, profetier, visdom, trøst og sannhet*

Her er et bilde av ruinene til [Housesteads Roman Fort](#) bygget i år 124 e.Kr, og som du kan besøke i England i dag:

Som et standard større romersk fort har det en rektangulær form. Noen av oldtidsstrukturene inne byggverket finner man fortsatt stående slik vi ser i bildet under av et kornkammer:

Gulvet i kornkammeret var hevet opp fra bakken på pilarer for å holde mus og rotter borte fra matforrådet.

Her ser vi bilder av hele Tempelhøyden:

Murene på Tempelhøyden der Klippemoskeen står er rester fra det romerske Fort Antonia.

Den rektangulære formen på de gamle ytterveggene er den samme som vi finner på gamle romerske fort som var bygget i det samme tidsrommet som beleiringen av Jerusalem fant sted. Og som beretninger fra øyenvitner bekrefter var Fort Antonia den eneste bygningen som stod igjen etter at romerne la byen i grus i år 70 e.Kr.

Fort Antonia var bygget på en høyde av fjell – akkurat slik vi ser byggverket på Tempelhøyden er bygget i dag. I oldtiden huset det det romerske lederskapet og var stedet der Pontius Pilatus dømte Jesus Kristus til korsdøden:

«Da Pilatus hørte dette, førte han Jesus ut av borgen og satte seg i dommersetet, som sto på et sted som heter Helleplassen, på hebraisk Gabbata. Det var helgaften før påske, omkring den sjette time. Pilatus sier da til jødene: «Se, her er kongen deres!» Men de ropte: «Bort med ham, bort med ham! Korsfest ham!» «Skal jeg korsfeste kongen deres?» spurte Pilatus. «Vi har ingen annen konge enn keiseren», sa overprestene.» (Johannes 19:13-15)

Legg merke til at «Helleplassen» (λιθόστρωτος på gresk, *Gabbatha* på hebraisk) er tatt med i beskrivelsen av hvor borgen stod. Det viser at det var et velkjent sted i Judea i det første århundre. Tusenvis av steiner av fundamentet til *Haram esh Sharif* (tempelhøyden) som ble bygget av Herodes, står fortsatt på deres rette plass i dag (inkludert steinene i Klagemuren). Gjennom det jødiske opprøret som er blitt kalt [Bar Khokba revolt](#), gjorde ikke jødene noe forsøk på å angripe dette fortet (eller byen Jerusalem for den saks skyld) fordi den var ugjennomtrengelig. [Den 10. legionen](#) brukte festningsverket i over 200 år før den tilslutt ble forlatt i år 280 e.Kr.

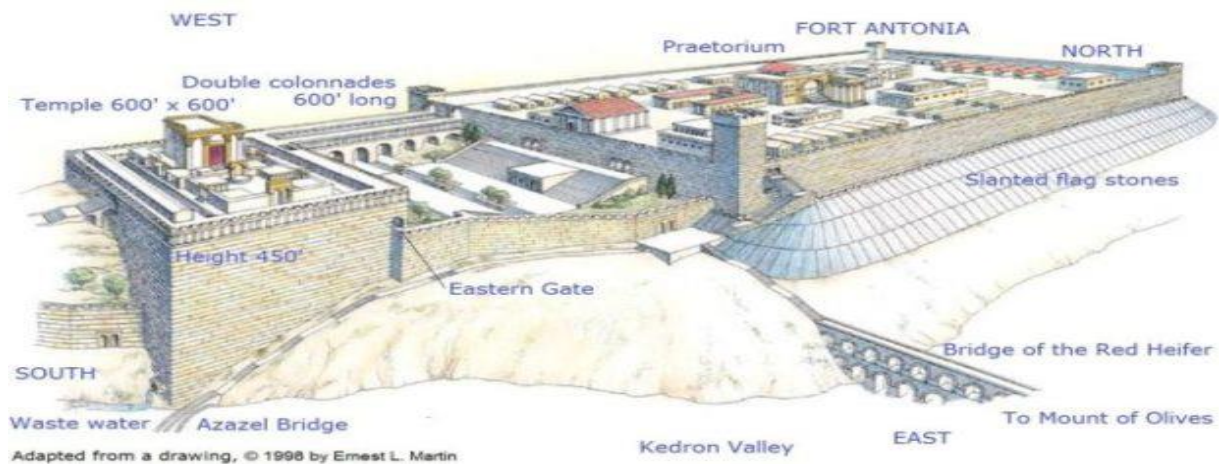
Sekulære vitnesbyrd om at festningen og tempelet var lokalisert på forskjellige steder

Ruiner av Fort Antonia er en turistattraksjon i dag – men blir fortalt at dette er rester av tempelet.

En av de mest berømte beretningene om pilgrimner i Jerusalem er skriftene om [the Bordeaux Pilgrim](#) fra 333 e.Kr. Han forklarte at **Praetorium** (Fort Antonia der det romerske lederskapet befant seg lå øst for **Church of The Holy Wisdom** (som var under bygging av Konstantin som var herskeren på den tiden) og nord for ruinene til tempelet. Konstantins mor, kjent for å lede byggingen av mange kirker på hellige steder i Jerusalem, oppførte Church of the Holy Wisdom innenfor murene av Haram esh Sharif for å minnes rettsaken mot Jesus Kristus foran Pontius Pilatus.

Illustrasjonen under viser de korrekte plasseringene til Fort Antonia og det andre tempelet, på den tiden Jesus vandret i området:

Dette presise kartet støtter [vitnemålet til Josephus](#) og andre som forteller at fortet var 600 fot borte fra tempelet og hadde [mye større murer enn tempelet](#). Det var også en vanlig møteplass for jødiske og romerske autoriteter (like ved de to søylegangene) da jøder på den tiden ikke ville gå inn i fortet da det var åndelig «urent». Møteplassen mellom tempelet og fortet kan ha vært det stedet Pontius Pilatus førte Jesus foran jødene etter avhøret:

«Så førte de Jesus fra Kaifas til landshøvdingens borg. Det var tidlig på morgenen. Selv gikk de ikke inn i borgen; de ville ikke bli urene, for da kunne de ikke spise påskemåltidet». (Johannes 18:28)

I dette avsnittet ser vi at det var lett for fariseerne å føre Jesus til Pilatus og like raskt å føre ham tilbake til jødene. Dette kunne skje fordi tempelet var bare 600 fot unna det romerske fortet og det var en liten «nøytral» plass foran stedet der Jesus fikk sin dom og der han kunne bli overlevert uten at man ble åndelige «urene».

I det sjette århundret besøkte pilgrimmen Piacenza Jerusalem og bekreftet at Church of the Holy Wisdom virkelig var bygget på innsiden av det romerske fortet:

«Vi bad i praetoret der Herren ble avhørt. Der står basilikaen av St. Sophia foran ruinene til Salomos tempel; under dette stedet renner vannet til Siloa, nær Salomos vindfang. Ved basilikaen er stedet der Pilatus satt da han forhørte Herren, og også en firkantet stein som pleide å være i midten av praetoret. På den sto Herren mens han ble spurt av Pilatus, for at han skulle bli hørt og sett av hele folket. Denne steinen har bevart konturene av hans føtter.» ([kilde](#))

Pilgrimen skjelnet mellom praetoret som var foran eller nord for ruinene av tempelet. Han refererte også til at kirken var bygget over en spesiell stein. I oldtiden var denne steinen høyt æret, da man trodde at man kunne se Jesu fotspor i den. Da perserne invaderte Jerusalem i år 614 e.Kr. ble Church of the Holy Wisdom ødelagt. *Sophronius*, erkebiskopen i Jerusalem på den tiden visste om dette med steinen og da Omar den 2. Kalifen ønsket å reise et hellig monument på et «ikke-kristent sted», lot han denne steinen være i respekt for den tidligere Church of The Holy Wisdom.

Over tid har legenden om denne steinen vokst. Snart ble det sagt at det var Abrahams fotspor som man kunne se. I år 692 e.Kr bygget kalifen Klippemoskeen på den samme toppen som praetoret en gang stod.

I århundrer etterpå har legenden blant muslimer inkludert at fotsporene i steinen har tilhørt engelen Gabriel og mange andre bibelske figurer. Denne steinen eller klippen har en mytisk status i muslimsk tradisjon, derav navnet Klippemoskeen (eng. Dome of the Rock). Da erobreren Saladin tok Jerusalem i år 1187 e.Kr. ble han hyllet for å ha reddet steinen fra vantro styrker.

Aksepteringen av tempelets nye lokasjon

President Trump skrev historie da han som første sittende president besøkte Klagemuren.

Da Omar bygget Al Aqsa moskeen på Tempelhøyden rundt den mye omtalte steinen/klippen brukte han to steiner som ble hentet fra den virkelige tempellokasjonen. Disse steinene var til overs etter at jødene forsøkte å gjenreise tempelet i det fjerde århundre e. Kr. En av steinene ble en Qibla-stein, en stein plassert i moskeen som pekte mot Mekka. Muslimene tror på [Baraka](#), en prosess der kraften eller naturen fra et hellig sted kan bli overført til et annet når samme steiner blir brukt. Derfor, i muslimsk tenkning er Al Aqsa moskeen blitt stedet der Salomos tempel var plassert. Dessverre tok kristne korsfarere som tok Jerusalem i det tolvte århundre e.Kr. til seg denne overtroen og anerkjente Al Aqsa moskeen og det som vi i dag kaller for tempelhøyden som den virkelige plasseringen av Det Hellige Tempelet.

Feilaktige vitnesbyrd støtter opp om feilen

En illustrasjon fra det sekstende århundre kaller Klippemoskeen for «Salomos tempel»

En beretning fra pilgrimen Benjamin av Tuleda i det tolvte århundre fikk stor anerkjennelse blant jøder som var spredt rundt om i hele verden. Og i historien har han ukorrekt tatt med feilen om tempelets plassering. Ved å høre på muslimer og kristne som levde i Jerusalem på den tiden ble Benjamin av Tuleda også nysgjerrig på en ny lokal legende om at Davids grav var oppdaget nær Klippemoskeen. Derfor promoterte han dette området som et hellig sted som jødene bare måtte besøke.

På den samme tiden skrev den høyt respekterte Rabbi *Maimonides* ettertrykkelig at siden ødeleggelsen av tempelet (på det riktige stedet ved Gihon-kilden) har det ikke blitt bygget noe hedensk byggverk som erstatning for tempelet og at området som tempelet hadde stått fremdeles lå i ruiner i det tolvte århundre e. Kr. Ifølge Maimonides var ruinene av tempelet etter ødeleggelsene i år 70 e. Kr. fortsatt der. Klippemoskeen (som på den tiden hadde stått der i 600 år) kan da selvsagt ikke være bygget på det samme sted som tempelet stod. Rabbi *David Kimchi*, en annen høyt aktet rabbinsk leder bekrefter det samme:

«Og tempelet er fremdeles i ruiner, da stedet der tempelet var plassert aldri var blitt bebygget av andre nasjoner.» ([kilde](#))

Allikevel, gjennom spenningen over muligens å ha oppdaget Davids gravsted brukte jødiske autoriteter Benjamin av Tuledas beretning om tempelets plassering og så bort fra Bibelens korrekte anvisning, som er Davidsbyen. På grunn av disse hendelsene fra korsfarertiden ble kunnskapen om den virkelige plasseringen borte og både jøder, kristne og muslimer anerkjenner i dag Tempelhøyden der Klippemoskeen står som stedet der tempelet en gang stod. Før denne tiden visste alle jøder at stedet der tempelet en gang stod var i Davidsbyen ved Gihon-kilden. Et bevart oldtidsbrev fra det syvende århundre e. Kr. bekrefter dette:

«Omar tillot at sytti husholdninger kunne komme til Jerusalem fra Tiberias. De gikk med på det. Etter dette spurte han: «Hvor ønsker dere å bo i byen?» De svarte: «I den sørlige sektoren av byen, hvor jødernes markeds plass er.» Deres forespørsel var å få lov til å komme nær stedet der tempelet og dets inngang hadde vært og ikke minst være i nærheten av vannet ved Siloa som kunne brukes til å vaske seg i. Dette ble gitt de 70 jødiske familiene av Emiren til de troende. Så sytti husholdninger som inkluderte kvinner og barn flyttet fra Tiberias og etablerte bosettinger i bygninger, som da var ruiner, som fundamenter hadde stått i mange generasjoner.» ([kilde](#))

Omar tillot sytti jødiske familier å reise hjem til Jerusalem. Og deres første spørsmål var om de kunne slå seg ned ved stedet der tempelet hadde stått og nær vannet ved Siloa. Dette er kraftig bevis, Jødernes markeds plass var selvsagt på utsiden av Haram esh Sharif og lengre sør for Klippemoskeen. Vannet ved Siloa var bekker som kom fra Gihon-kilden. Da de nordlige israelske stammene var i kraftig opprør mot Gud og tilbad avguder og deltok i alle typer okkult praksis, irettesatte Gud dem gjentatte ganger og bekreftet ettertrykkelig tempelets sanne plassering:

«Fordi dette folket forakter Siloas vann, som renner så stille, og mister motet for Resin og Remaljas sønn, se, derfor lar Herren Storelven stige over dem med veldige vannmasser – assyrerkongen og all hans makt. Den skal stige over alle sine elveløp og gå over alle sine bredder.» (Jesaja 8:6-7)

Israel forlot troen på de sanne og eneste Gud og valgte å tilbe de falske avgudene til de hedenske nasjonene. Dette provoserte Herren og han proklamerte: **«Fordi dette folket forakter Siloas vann..»** som betyr riktig tilbedelse i tempelet, og Han ville straffe dem med **«Storelven»** eller hærene til kong Sanherib. Vannet ved Siloa kom fra Gihon-kilden, og dette blir bekreftet av kunnskapen til de sytti

jødiske familiene som Omar tillot å komme tilbake til Jerusalem. De ønsket å leve på området der det hellige tempelet en gang hadde stått og det førte dem til Gihon-kilden i Davidsbyen.

Hva med Klagemuren?

Vestmuren også kalt Klagemuren ved påsketider.

Klagemuren som angivelig skal være rester av det andre tempelet er oppspinn som en mann ved navn *Isaac Luria*, som levde i det syttende århundre e.Kr. har funnet på. Han laget sin egen form for Kabbalah og hevdet at [en guddommelig tilstedeværelse manifesterte](#) seg over Vestmuren. Dette har aldri vært en del av jødisk historie, Bibelen eller korsfaretiden. Dette er bare en gjenstående mur fra Fort Antonia. Og ja, dessverre for de mange millioner av mennesker som besøker, ber og viser respekt er dette stedet helt feil i forhold til hvor tempelet var plassert. Merkelig nok lærer de mange kristne reisebyråene som tar med turister til stedet at Klagemuren var en del av tempelet. Dette gjør de på tross av at Jesus profeterte at tempelet skulle bli totalt lagt i ruiner. Dersom Klagemuren var en del av tempelet ville profetien til Jesus være ukorrekt.

Sionfjellet, Tempelhøyden og endetiden

Bibelen forutsier byggingen av et tredje tempel i endetiden.

Mange pastorer, teologer og bibelskolelærere snakker om tempelhøyden der Klippemoskeen er plassert som en nøkkel til de bibelske profetier da de mener at dette vil bli plasseringen til det tredje tempelet i Israel (som formodentlig vil bli tatt i bruk av Antikrist når han skal opphøye seg selv til Gud.) Det finnes mange artikler og videoer på internett som tar for seg tempelhøyden –samtlige legger som premis den vrangforestillingen at dette er den opprinnelige plasseringen til Guds tempel. I Israel har mange hengivne jøder (som fortsatt avviser Kristus og som fortsatt er åndelig forblindet) ivrig ventet på at tiden skal komme for byggingen av tempelet på denne gale plasseringen på Tempelhøyden. Det er mange som lærer at det vil komme en krig som vil resultere i at Klippemoskeen blir revet og at et nytt tempel vil bli reist i stedet. Vil denne bibelsk ukorrekte lokasjonen være en del av et større kommende bedrag? Vil denne feilplasseringen av tempelet bli Antikrists tredje tempel? Eller vil det jødiske religiøse lederskapet til slutt identifisere den riktige plasseringen av tempelet? Tiden vil vise.

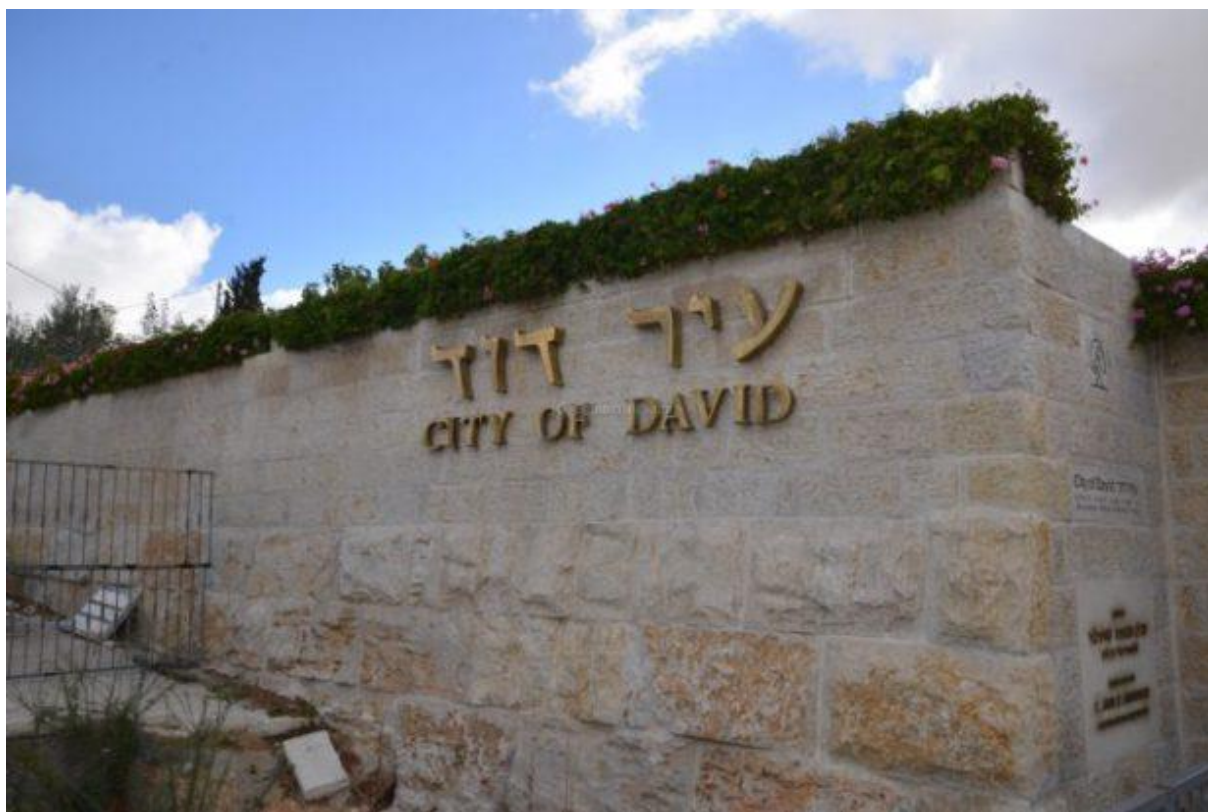
Bibelen er veldig klar på at i endetiden vil Jesus returnere til Sion-fjellet – det sanne guddommelige utvalgte stedet for tempelet:

«For Herren vil bygge Sion opp igjen og vise seg i sin herlighet.» (Salme 102:17)

«En som løser ut, skal komme til Sion, til dem hos Jakob som vender om fra synd, sier Herren.»
(Jesaja 59:20)

«Herren skal brøle fra Sion, la røsten runge fra Jerusalem, himmel og jord skal skjelve. Men Herren er et vern for sitt folk, en borg for Israels barn.» (Joel 3:21)

Stol på Bibelen – ikke på menneskeskapte tradisjoner

5

Skriften er tydelig – Den sanne Tempelhøyden var i Davidsbyen.

«Pass på at ingen får fanget dere med visdomslære og tomt bedrag som stammer fra menneskelige overleveringer og grunnkreftene i verden og ikke fra Kristus.» (Kolosserne 2:8)

Det kommer tydelig frem at Klippemoskeen er en absolutt feil plassering av Det Hellige Tempelet og det finnes ikke noe bibelsk belegg for en slik plassering. Men det som er viktigst for oss kristne er at vi søker til Skriften for å få bekreftet det vi hører, leser og ser. På akkurat samme måte som Jesus forutsa den kommende ødeleggelse av tempelet forutsa han at det ville komme et verdensvidt bedrag og forførelse.

Be for de som fortsatt lærer fra seg den ukorrekte plasseringen av tempelet. Be om at deres øyne må bli åpnet slik at de ser hva Bibelen forteller oss om tempelets plassering. Og be for jødene og de ikke-troende om at de må gå bort fra tradisjonene og menneskeskapte legender og at de må begynne å stole på den Sanne Gud og på Bibelen, Hans guddommelige inspirerte Ord. Ved Guds nåde vil mange mennesker slutte med å se på stedet der rettsaken mot Kristus ble holdt som stedet for Herrens tempel, men ta imot evangeliet, motta Den Hellige Ånd og la deres egne kropper bli et tempel for Den Allmektige Gud inntil Han triumferende vender tilbake til Sionfjellet.

«De som setter sin lit til Herren, er som Sion-fjellet; det skal aldri rokkes, men stå til evig tid.»
(Salme 125:1)